

FORMACIJA VODSTVA

Svezak XXXV, Broj 5

Listopad-Prosinac 2009.

Dar Proroštva

Piše Robert Canton

U I Kor 12:4-11 Sv. Pavao piše, „Različiti su darovi a isti Duh; i različite službe a isti Gospodin; i različita djelovanja koji čini sve u svima. A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće“.

Svrha Duhovnih Darova

Ove darove, koje mnogi zovu „Karizme ili Karizmatički darovi“, daje Duh Sveti pojedincima za službu ili služenje da uzdigne i izgradi, da ohrabri i da utješi tijelo Kristovo (pogl. I Kor 14:3-5). Riječ „dar“ na Grčkom je „karizmata“, što znači „dar slobodno dan od Gospodina po Njegovoj volji“. To nije nešto što se može zaraditi ili zaslužiti. U Katekizmu Katoličke Crkve 799, Crkva tvrdi, „Bilo da su izvanredne ili jednostavne i skromne, karizme su milosti Svetog Duha koje izravno ili neizravno koriste Crkvi, određene kakve jesu za njenu izgradnju za dobrobit ljudi i za potrebe svijeta“. Darovi Duha očituju Božije prisustvo i snagu među nama. Isus nam u Djelima 1:8 kaže: „Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje“. Grčka riječ za ovu vrstu snage je „dunamis“ što unachi „dinamit“. Božja snaga je definitivno moćnija od svih drugih snaga u svijetu zajedno jer Božja snaga je nadprirodna i neusporediva u prirodi. Kada Gospodin pusti Svoju moć uvijek je to da ispuni Svoju namjenu i uspostavi Svoje Kraljevstvo. Vjerujem da Duh Sveti traži ljude na koje može računati da će poduprijeti Božje Kraljevstvo i izvršiti Njegovu namjenu na Njegovu čast i slavu. U dokumentima II Vatikanskog Koncila u Dekretu Apostolata za laike kaže: „Iz primanja ovih karizmi. Čak i onih najizvanrednijih, proizlazi pravo vjere za svaku od njih i dužnost za njihovo korištenje u Crkvi i svijetu za dobro ljudi i razvoj Crkve, korištenjem u slobodi Duha Svetoga koji „gdje želi“. U svojoj propovjedi na Misi Susreta mladih u Sidneju Australija i Lipnju 2008. Papa Benedikt XVI je rekao: „Što je to snaga Duha Svetoga? To je snaga Božjeg života! To je snaga onog istog Duha koji je lebdio nad vodama u početku stvaranja i koji, u punini vremena, uskrsnuo Isusa od mrtvih. To je snaga koja pokazuje nama i svijetu dolazak Božjeg Kraljevstva“.

Dar proroštva

Pošto je prostor u ovome Biltenu ograničen ja ću se obazrijeti više na dar proroštva. Sveti Pavao kaže „težite za ljubavlju, čeznite za darovima Duha, a najvećma da prorokujete“. I Kor 14:1. U Djelima 2:17-18 čitamo kako je Petar ustao sa Jedanaestoricom i neprestano ponavljao riječi proroštva Proroka Joela: „Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one“. Prorokovati znači govoriti ili pjevati poruku od Boga pod pomazanjem ili vodstvom Duha Svetoga. Jednostavno rečeno, prorokovati je biti Božiji glasnogovornik. Međutim, nisu svi koji prorokuju proroci ali svi proroci moraju prorokovati. Oni koji su pozvani od Gospodina u službu prorokovanja stalno se koriste darom proroštva i drugim darovima objave kao što su riječ mudrosti, riječ

spoznanja i razlučivanje duhova u svome životu i u službi. Proroštvo može objaviti ili predskazati istinu od Boga. Proroštvo koje objavljuje znači da poruka se ne odnosi neophodno na budućnost. Jedan primjer ovoga je kada Isus sa Križa govori „dobre razbojniku“: „Zaista, zaista, kažem ti još danas ćeš biti sa mnom u raj“ Lk 23:43. S druge strane, proroštvo koje pretkazuje se odnosi na stvari ili okolnosti koje će se zbiti u budućnosti. Jedan primjer ovoga se nalazi u Djelima 11:28: „Jedan od njih imenom Agab, usta i po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po svem svijetu. Ona i nastala za Klaudija.“ Jednom sam primio ovakav tip proroštva koja je pretkazivla budućnost. Nakon što smo moja supruga i ja iskusili krštenje u Duhu Svetomu 11. Studenog 1984. počeli smo zajedno moliti. Dok smo molili 8. Prosinca 1984. moja supruga je došla i počela prorokovati: „Sine moj, ne boj se. Moje ime je Isus i govorim ti kroz tvoju ženu. Iskoristit ću te da ozdravim milijune u moje Ime. Vjeruj sine moj da će se ovo dogoditi i budi uvijek ponizan. Propovjedat ćeš Evanđelje u moje Ime. Mnogi će doći i tražiti ozdravljenje. Ozdravi ih u moje Ime jer je ozdravljenje radosna vijest. Putovat ćeš daleko i širom. Tebi je ovo teško povjerovati ali zapamti, za mene ništa nije nemoguće“. Uskoro nakon toga, upitao sam ju što ju je nagnalo da mi kaže one riječi. Ona je rekla: „Ja sam samo ponovila ono što sam čula da Gospodin govori u mojoj „nutrini“. Do danas bio sam u 39 zemalja, propovjedaio i navještao Evanđelje i ozdravljao u Ime Isusovo bez obzira na moj mnoga ograničenja. Gospodin je otvorio za mene vrata da počnem putovati i služiti međunarodno u godini 1991. točno sedam godina nakon što sam dobio proroštvo u svezi mog djelovanja koje je Gospodin želio da činim za Njega i Njegovo Kraljevstvo.

Proroštvo može također doći i od nekoga tko govori u „jezicima“. U I Kor 14:5 Sv. Pavao kaže: „A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govori drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.“ Na primjer, kada netko govori u jezicima na molitvenom susretu treba da se koristi dar tumačenja jezika da bi oni koji slušaju razumjeli.

Osoba koja govori u jezicima može dati tumačenje po poticaju Svetog Duha ili netko drugi u skupini može dobiti poticaj da to učini.

Treba obratiti pozornost da tumačenje nije neophodno i prevod poruke izgovorene kroz molitvu u jezicima.

Kako čuti Božiji Glas

Gospodin želi da razgovara s nama i On nam uvijek govori! U Knjizi Postanka više puta čitamo: „Onda reče Bog...“ U Iv 10:27 Isus kaže: „Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom“. Isus također kaže: „Zaista, zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli“(Mt 13:17).

Naš Bog želi da bude u zajedništvu s nama. Isus je umro na Križu za nas ne samo da nas oslobodi ropstva grijeha i smrti nego da nas dovede u osobni odnos i zajedništvo s Njim. Ushićeniji je Gospodin da nam govori nego što smo mi da Ga čujemo. Većinu vremena Gospodin s nama komunicira kroz tihi mali glas našeg duha. Osoba može primiti neočekivani dojam ili „osjet“ nečega što Bog govori ili misao. Ako se otvorimo, naša srca, naša sjetila i naš um Bogu i budemo poslušni Njemu, tada ćemo sigurno čuti Njegov glas. Gospodin nam može dati dojam, ili viziju ili misao. Može, također, komunicirati s nam kroz snove, kroz Bibliju, kroz naše okolnosti, kroz druge ljude i čak i kroz Njegov zvučni glas što je veoma rijetko. On je vladar i On nema granica. Prije par tjedana imao sam priliku da vodim Misiju Župe u Sarasoti na Floridi. Dok sam govorio o „Pokajanju i Praštanju“ Gospodin je „progovorio“ mome srcu da je tu jedna osoba u zajednici pokušala samoubojstvo i da ga Gospodin oslobađa osjećaja krivice i samo-osuđivanja. Kada sam primio riječi bio sam

duboko uvjeren u mome srcu da su to riječi od Gospodina. Ja sam izrekao naglas što je Gospodin rekao i čovjek koji se zove John je došao ka Oltaru sa suzama u očima da prizna sve što sam rekao. Ja sam „osjetio“ da John je ne samo jednom nego dva puta pokušao učiniti samoubojstvo i on je priznao kada sam ga upitao za to. Taj dan on je primio i psihicko i duhovno iscjeljenje i uvjerenje da ga Gospodin u svojoj milosti i ljubavi nije osudio nego mu je oprostio. Nedavno mi John rekao da se od tada njegov život mijenja brzo mijenja na bolje jer je postao bliži Gospodinu.

Razlučivanje Duhova

Postoje četiri izvira glasova koje možemo čuti u duhovnom carstvu, a to su Duh Sveti, ljudski duh, zli duh i sveti Anđeli. U I Iv 4:1 Riječ Božja kaže: „Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet“. U I Sol 5:19-21 Sv. Pavao kaže: „Duha ne trnite, proroštava ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite“ I onaj koji „daje“ proroštvo i onaj koji „prima“ ili koji sluša trebaju da razluče riječi. Veoma oprezno i temeljito treba da bude razlučivanje posebice u slučajevima kada proroštvo upućuje treba biti siguran da su riječi od Boga a ne od lažnih proroka. Da bi razlučili pravo i točno treba nam mudrost i pomoć Duha svetoga koji nas „vodi ka istini“. Slijede samo neke od uputa u prosudbi i razlučivanju proroštva:

1. Mora da uzdiže i izgrađuje i daje utjehu. Ako je proroštvo negativno i osuđujući to je siguran znak da nije od Boga.
2. Mora nositi dobar plod. „Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom, sječe se i u oganj baca. Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati“ (Mt 7:19-20).
3. Mora biti biblijski. Isus kaže: „Moje su riječi Duh i život“ (Iv 6:63).
4. Mora biti u skladu sa magesterijem Katoličke Crkve. Magesterij je naučavanje o autoritetu Crkve.
5. Mora proizvesti mir. Sv. Pavao kaže: „Bog nije Bog nesklada nego mira“ (I Kor 14:33).
6. Mora prvotno dati slavu i čast Bogu. Sv. Pavao izjavljuje: „Dakle ili jeli ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite“ (I Kor 10:31).
7. Mora osnažiti vjeru i u onome koji „daje“ proroštvo i u „slušaocu ili slušaocima“. „Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom“ (Rim 10:17).

Zaključak

Dar proroštva, ako se ispravno koristi, ima moć promjeniti živote ljudi. Vjerujem da nas je Gospodin izabrao i postavio, usprkos samih sebe, da budemo Njegovi instrumenti. Svijet čeka da iskusi snagu Duha Svetoga, onoga koji mijenja živote i daje životnu snagu. Želite li da kažete „DA“ Gospodinu i da budete Njegova posuda da mijenjate svijet oko vas?

Primjena Karizme Jezika u KKO-u

Piše Julienne Mesedem

Pisati o karizmi jezika je jako osjetljivo pitanje zato što: može biti uzbudljivo, uznemirujuće i ponekad varavo jer izbacuje iz ravnoteže naše stare navike, našu ljudsku sigurnost i našu lažnu veličinu. Što god mi osjećali, otvorimo naša srca Duhu Svetom u kojeg svi vjerujemo da iscijeli naše predrasude i strahove prepustimo se Njegovoj ljubavi i milosti. Karizma je pokret milosti koji daje primatelju izvanrednu snagu za djelovanje. To je jedan od plodova nadahnuća Duha Svetoga; ovo nadahnuće je nutarnje izlivanje prepoznavanja, u novom susretu i na osoban način, Isusa Krista kao Gospodina i Spasitelja. To nije novi način života nego proces koji omogućuje da se stari život u nama rasprsne, oživljujući krštenjem milosti koje je uglavnom otupjelo u dubini naše duše.

Karizme su vidljivi znakovi Božje ljubavi. To su posebne milosti koje daju sposobnost i uporabljivost da se preuzmu razne dužnosti i službe koje su korisne za obnovu i razvoj crkve. Općenito, karizme se daju pojedincima polaganjem ruku: „Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu zajedno s polaganjem ruku starješinstva“. (1Tim 4,14)
„Poradi toga podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku“ (2Tim 1,6)

Karizme nisu nužno ovisne o svetosti onoga koji ih upotrebljava dakle ne dopusti da te stanje grijeha odvuče od njihove upotrebe.

Međutim, karizme bi nas trebale voditi ka svetosti. Ispravno je željeti darove uz uvjet da se prihvati volja Božja u pogledu da se ne ograničava Božja ponuda time da namećete koliko darova želite i kako da ih upotrebljavate. Za sigurnost vjere je tako neophodno da se karizme pojavljuju kao izvanredne, smiješne ili apsurdne u očima ljudi.

Postoji mnogo Karizmi

Karizme izgrađuju duhovni život, uzdiže slavljenje i uvodi u zagovorničku molitvu.

A. Molitva u Jezicima ili Glasolalija

Ovo je najmanja karizma jer „ali se sam Duh zalaže za nas neizrecivim uzdasima“ (Rim 8,26-27). To je također i molitva slavljenja Boga kada nam manjka riječi da izraze zahvale srca. Najčešće je to prva karizma koja se dobije od Boga. Često korištenje ovoga dara može otvoriti put za tijek drugih karizmi zato što moli za više jednostavnosti, pravu poniznost, temeljito odricanje i pažljivu uprabu po Svetome Duhu. Ova je karizma veoma korisna u zagovorničkoj

molitvi, molitvi oslobađanja i iscjeljenja. To je jedna od rijetkih karizmi koja se može koristiti za vlastiti interes.

B. Pjevanje u Jezicima

To je pjevanje melodije koja nije komponirana nego je nadahnuta Svetim Duhom. Ponekad se dogodi da je melodija na nekom razumljivom jeziku i može se prevesti dok u drugom slučaju može biti čisto djčiji govor koji nitko ne razumije osim samoga Boga. Slično Psalmoma koji su dati čovjeku od Boga da s njim razgovara tako je pjevanje u jezicima nadahnuto od Svetoga Duha gdje On osobno se zalaže za nas u uzdisajima koje riječi ne mogu iskazati. „Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima“ (Rim 8,26).

Sveti Augustin je u svojoj propovjedi o Psalmu 32 rekao: „Ne tražite riječi koje bi vam objasnile što je Bogu milo. Samo radosno zapjevajte...“

Dogodi se da osoba primi dar molitve i pjevanja u jezicima i zbog raznih razloga kao što su „strah da ne izgleda smješno, stid, neodlučnost da se primjenjuje, neznanje o postojanosti karizmi itd...“ osoba prestaje da primjenjuje molitvu u jezicima. U takvoj situaciji da bi se pomoglo drugoj braći i sestrama u grupi veoma je potrebno da se oslobode karizme. Ponekad je dovoljno samo da se otvore usta kao u pjevanju aleluja i da se slušaju drugi kako pjevaju u jezicima. „Kvaka“ se pokrene i karizma se oslobodi.

C. Govor u Jezicima: Xenolalija

Ovo je govor na jeziku koji postoji ali nije poznat u datom kontekstu tako da je potrebno tumačenje, ova karizma je rijetka i kada se pojavi postoji i treća osoba osim osobe koja govori u jezicima koja je primila tumačenje onoga što je rečeno. U I Kor 14,13 Sv. Pavao: tko govori drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti.

„A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti“ (Mk 16,17).

„Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti“(Dj 2,4).

Neka nas ovaj isti Duh Sveti ispuni svojim karizmama tako da se bolje naoružamo za novu evangelizaciju. Dodajmo još našim karizmama djela ljubavi tako da promjeni naše živote u plamen ljubavi koja nikad ne izgara jer „ljubav je vječna“ (I Kor 13,8).

PITANJA ICCRS-ovoj DOKTRINALNOJ KOMISIJI

U POTRAZI ZA KARIZMAMA

Mnogi katolici vjeruju da ne bi trebali tražiti ili moliti za karizme, ali je ovo osnovano na zbunjenosti u svezi toga što su to karizme. Pogledajmo što nas Crkva uči o karizmama. Prema Katekizmu (799) karizme su milosti koje Duh Sveti dijeli onima koji vjeruju a u cilju izgradnje Tijela Kristova. Katekizam nam također kaže da su karizme „čudesno bogatstvo milosti za apostolsku životnost i za svetost cijelog Tijela Kristova“ (800). Karizme su tako odvojene od izvanrednih mističnih milosti (na primjer: zanos, vizije i privatne objave) koje su date za korist pojedinca. Duhovni pisci često s pravom upozoravaju da se moli Boga za takve izvan-naravne fenomene jer oni mogu dovesti do samo-zaokupljenosti ili usredotočenosti na Božje darove a ne na samoga Boga. Ako su vjerodostojne treba ih sa zahvalnošću prihvatiti ali ne da se traže. Karizme, u suprotnosti, su za služenje drugima i kao doprinos misijskom poslanju Crkve.

Kada se svrha karizmi prepozna nije iznenađujuće da nas Sv. Pavle ohrabruje da čeznemo za njima: „čeznite za darima Duha, a najvećma da prorokujete“ (I Kor 14:1). Pavao nas također potiče da koristimo karizme koje su nam dane: „Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje – neka bude primjereno vjeri“ (Rim 12:6). Pavao nabroja više primjera karizmi. U Ef 4:11-13 je popis onih koji imaju dar vodstva u Crkvi: apostoli, proroci, evangelisti, pastiri i učitelji. Na drugome mjestu on spominje darove služenja, naučavanja, savjeta, prinosa, upravljanja i djela milosrđa (Rim 12:7-8; I Pet 2:10-11). U I Kor 12 nabroja one karizme koje on zove „duhovni darovi“ zato što su osobito ovisne o poslušnosti Duhu Svetomu: riječ mudrosti, riječ spoznanja, vjera, iscjeljenja, dar čudesa, proroštvo, razlučivanje duhova,

jezici i tumačenje jezika. Pavao također govori o karizmama za brak i celibat (I Kor 7:7); i moguće o zaređenju (1 Tim 4:14; 2 Tim 1:6). Ovima su dodate druge karizme koje se spominju na drugim mjestima u Novom Zavjetu: egzorcizam, zagovor, gostoljubivost, duhovne pjesme, siromaštvo i mučeništvo. Vidimo da u svim ovim slučajevima karizme imaju snažnu sposobnost za izgradnju. Kako ćemo se „izboriti“ za karizme? Najbolji je način da molimo Boga za njih i onda željeti da ih koristimo za dobro drugih u duhu poniznosti i poslušnosti pravovjernom autoritetu.

Pavao nas naučava kako se koristiti karizmama za dobrobit Crkve u I Kor 12-14. U sredini ovog naučavanja je njegov veličanstveni himan ljubavi u I Kor 13. Pavlova namjera je da nas podsjeti da iako su karizme divni Božji darovi ljubav je ta im koja daje vrijednost. Čak i one naj izvanrednije karizme se mogu koristiti sebično ili sa puno oholosti, i u tom slučaju one ne vrijede ništa. Ali ako se koriste ispravno one postaju snažni instrumenti ljubavi u Tijelu Kristovu. Na primjer, ako spoznate da ste primili karizmu prorokovanja i kako ste se počeli koristiti tim darom otkrit ćete da ste u mogućnosti da ohrabrite i osnažite druge u njihovoj vjeri. Možda nečiji dar karizme glazbe ili zagovora zauzvat podiže vas. Kroz ove darove spoznajemo da nismo samodostatni u našem hodu sa Gospodinom; trebaju nam naša braća i sestre u Kristu i oni trebaju nas. Iskušavamo ono što Pavao opisuje u Efežanima: „od koga (Krista) cijelo Tijelo-skupa povezano i skupa držano svakovrsnom opskrbnom vezom prema djelotvornosti što je svakom pojedinom dijelu odmjerena-ostvaruje svoj rast za izgradnju samoga sebe u ljubavi“ (Ef 4:16).

Na kraju, spomenuli ste učenje II Vatikanskog Koncila. Jedan od velikih dostignuća Koncila je ponovno otkriće karizmatičke dimenzije u Crkvi koja je dugo bila zanemarena. Nuačavanje Koncila o karizmama izražava se u divnom odlomku u Lumen Gentium 12:

„Ne samo kroz sakramente i službe u Crkvi Duh Sveti posvećuje i vodi Božiji narod i obogaćuje ih sa krepostima, nego, „daje svoje darove svakome po svojoj volji i On raspodjeljuje posebne milosti među vjernima u svakom staležu. Ovim darovima On ih osposobljuje i sprema da preuzmu svakovrsne dužnosti i službe koje doprinose obnovi i izgradnji Crkve, prema riječima Apostola: „Očitovanje Duha je data svakome na korist.“ Ove karizme se trebaju primiti sa zahvalnošću i utjehom, bez obzira da li su izvanredni ili jednostavni i široko rasprostranjeni, jer su one besprijekorno usklađene sa i na korist potrebama Crkve. Nadnaravni darovi se ne smiju tražiti niti su to plodovi apostolskog truda koje su drsko očekivane iz njihovog korištenja; ali prosudba njihove vjerodostojnosti i ispravnog korištenja pripadaju onima koji su postavljeni kao vođe u Crkvi, čijoj osobitoj mjerodavnosti pripada, ne da utrnu Duha nego da provjere i zadrže ono što je dobro.“

U odlomku se naglašava kako su važne karizme za život i misiju Crkve. Upozoravajući nas da ne tražimo nadnaravne darove Koncil nas podsjeća da ne čeznemo za izvanrednim darovima jer zbog njihove neobične naravi ili njihove mogućnosti privlačenja pozornosti na nas same. Radije, naš motiv treba da bude ljubav prema Bogu i drugima. Gdje god je Karizmatička Obnova zdrava i zrela naglasak nije na čudesima i izvanrednijoj naravi darova nego Dakle, ne bojte se moliti Boga za karizme i da se velikodušno koristite karizmama kojima god o radije na mogućnost posredovanja između Božje ljubavi i

Piše Michelle Moran

Kao Predsjednicu ICCRS-a često me pitaju da kažem nešto o trenutnoj stvarnosti KKO-a u svijetu i kako ja vidim gdje nas to Gospodin vodi u budućnosti. U Knjizi Otkrivenja 2:7 piše ohrabrenje da „poslušamo što Duh poručuje Crkvi“. Dakle, što to nama u KKO-u Duh Sveti govori u ovom vremenu? Ove godine je 50-a obljetnica od kada je Papa Ivan XXIII molio onu svoju poznatu molitvu „obnovi svoja čudesa u našim danima novom Pedesetnicom“. Molitva je praćena ohrabrenjem da se pridružimo učenicima u ustrajnoj molitvi (Dj 1:14). U isto vrijeme kako se Crkva obnavljala kroz II Vatikanski Koncil uočili smo pojavljivanje Katoličke Karizmatičke Obnove u SAD-u. Ovi početni dani su okarakterizirani novom slobodom u Duhu. Desila su se velika obraćenja i životi su se mijenjali nakon što su primili krštenje Duhom Svetim ljudi su ulazili u „osobni odnos“ sa Isusom.

Kada su Izraelci bili oslobođeni ropstva u Egiptu pušteni u pustinji su proveli 40 godina. To je bilo mjesto njihove obuke i oblikovanja. Tijekom tog perioda neki su otpali bilo zbog grijeha, nedostatka ustrajnosti ili neke druge smetnje. Mi smo to isto vidjeli u KKO-u tijekom 40 godina naše kratke povijesti. Nakon

pustinje Gospodin ih je poveo do obale rijeke Jordan odakle su mogli vidjeti Obećanu Zemlju. Osjećam da je to mjesto gdje se mi sad nalazimo. Mi smo na pragu novog razdoblja Duha. Trebamo se pripremiti da pređemo Jordan, da uđemo i uzmemo u posjed zemlju koju nam je Gospodin obećao.

Da bismo prigrlili novo razdoblje Duh trebamo biti ljudi vizije (op.pr.objave) tako da možemo rasti i ići naprijed. Postoje tri prevoda Izreke 29:18 na engleskom jeziku, u jednom od prevoda Pismo kaže „kad objave nema, narod nestaje“. KKO ili će rasti ili umrijeti ne možemo stajati u mjestu. U nekim djelovima svijeta Obnova je dinamična i živa. Još uvijek su mi svježja sjećanja na ICCRS-ovu konferenciju „ljubav na djelu“ u Južnoj Koreji. Jasno je da je KKO u tom narodu snažna struja milosti koja teče iz njihovog dubokog predanja zagovorničkoj molitvi. Ova milost je vidljiva kroz misiju koju je Duh Sveti stavio u njihova srca i postoje mnogi projekti i službe koje su poduzeli oni koji su uključeni u Obnovu. Suprotno od toga, u nekim djelovima svijeta čini se da Obnova nestaje, da je ostarila i da je umorna i kao da ljudi provode više vremena sjećajući se nostalgичno što je Gospodin učinio u prošlosti umjesto da se pokrenu i krenu naprijed prema novim stvarima koje je Gospodin pripremio za njih.

Drugi prevod izreke je „kad objave nema narod postaje odmetnički“. U prvim danima KKO-a vidjeli smo kako Gospodin čini mnoge divne stvari u našoj sredini. Bogu hvala ovo se još uvijek događa u mnogim mjestima. Mislím prvenstveno na hrabre projekte evangelizacije u Amazonu i na kreativni doticaj univerzitetskih studenata koje je poduzela KKO u Brazilu. Međutim, umjesto da razvijemo dublju ovisnost o Gospodinu mi postajemo buntovni, preuzimamo kontrolu i činimo stvari po svome. Ovo spriječava Svetog Duha i ne uspjevamo izvršiti Njegovu savršenu volju. Kao što Sv. Pavle upozorava Galaćane „Zašto ste bezumni? Započeli ste Duhom a svršavate tijelom“ (Gal 3:3).

Treći prevod Izreke 29:18 kaže: „kad objave nema ljudi se razuzdaju“. Čini se da kad nam manjka orijentiranost ka budućnosti stvari postaju ustajale i onda lako postajemo usmjereni ka sebi i naša snaga je okrenuta ka nečemu drugom. Kao rezultat toga, počinjemo se natjecati, osuđivati i kritizirati druge grupe i stvarnosti u Obnovi. Zašto postoje mnoge napetosti, podjeljenost i problemi u odnosima u KKO-u kada je jedan od glavnih karakteristika Svetoga Duha zajedništvo? Očito da postoji potreba za pokajanjem i pomirenjem. Naš ponos, prepirke i nezrelo ponašanje je oslabilo cijelo naše tijelo. Moramo moliti Gospodina za oprost i moliti ga da promjeni naša srca. Onda ćemo moći krenuti sa vizijom u jedinstvu.

Osjećam da u ovom periodu preobrazbe postoji jaki poziv za dublji zagovor. Kroz zagovor Bog može promijeniti sudbinu naroda. Daje nam razumjevanje, hrabrost i mogućnost da djelujemo odlučnije i strateški tako da unaprijedi Svoje Kraljevstvo. Kako se krećemo ka zlatnom jubileju KKO-a 2017. trebamo biti vođeni korak po korak. Zato ICCRS održaje zagovornički susret pod nazivom „put ka Pedesetnici“ u Asizu od 19.-23. Svibnja 2010. god. I mi kao Jošua trebamo imati vjeru i pouzdanje da tražimo nasljeđe koje nam pripada i da poništimo djelovanje neprijatelja. Budite spremni da hrabro i sa entuzijazmom dođete u susret ovom novom razdoblju. Naš Bog čini nove stvari i mi trebamo da se otvorimo iznenađenjima Duha.

KKO, Crkveni Pokret ili Struja Milosti?

Piše Maria Eugenia de Gongora

U Djelima Apostolskim nalazimo potvrdu kako je Crkva u svojim počecima jačala s pomoću Duha Svetoga. Prve zajednice, gdje „radost i prostodušnost srca“ vlada (Dj 2,46), su bile bogate u dinamičnosti, otvorenosti i neprekidnom revnošću. Ove su zajednice dijelile lomljenje kruha u bratskom raspoloženju, svijetlili Riječju, služeći jedne druge u uzajamnoj poniznosti – jedno autentično svjedočenje koje je izazivalo divljenje onih koji su promatrali učenike – i potaknuli u mnogima želju za obraćenjem i za sudjelovanjem u ovom novom životu. Evanđelje Sv. Ivana nam pokazuje sliku ove nove duhovne obitelji koja je predana ljubavi i koja donosi život i koja je svjedok nove zapovjedi: „...ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Iv 13,34).

Ova braća su u ono vrijeme svjedočili snagu i djelotvornost Riječi: ozdravljenja, oslobođenja, znakovi i čudesa su se događala u izobilju. U ovakvome ozračju je bilo normalno živjeti pod snažnim Božijim djelovanjem, koje je proizvelo obnovljenu hrabrost u suočavanju sa progonima sa dubokom inspirirajućom i rastućom ljubavlju; a sve je ovo bio plod Njegove prisutnosti. U Djelima 1,8 daje određene upute Isusovog obećanja što se tiče izljeva Duha i čudesnim rezultatima Njegovog djelovanja u našoj braći u tom periodu. Zato je ispravno očekivati da ovo se djelovanje nastavi i u Crkvi danas: cijela se Crkva treba obnoviti.

Kada usporedimo zajednice prve Crkve i ove danas uočavamo da se ljubav i intenzitet iz toga perioda izgubio, vjerovatno je to posljedica što

smo postali buržujski i povećao se osjećaj samodopadnosti.

Autentična pristranost prema našem duhovnom idealu je progresivno oslabio, zamjenjen je hladnom skepticizmu koji otupljuje, ograničava i koči i u najgorem slučaju ubija. Zar ne trebamo obnoviti svoju vjeru u obećanje Isusovo koji nam je poslao Svoga živog Duha na početku povijesti Crkve, također nas uvjeravajući: „Ja sam s vama sve do konca svijeta“ (Mt 28,20)? Pokazalo se da su se ove Isusove riječi obistinile u mnogim različitim fazama povijesti Crkve, posebice u teškim trenucima sukoba i situacija kada je izgledalo da će se brod Sv. Petra razbiti: božanska pomoć nikada ne manjka i uvijek uspješno potiče nove duhovne darove, kroz obnavljanje poticaja Duha. Danas smo i mi sudionici i protagonisti snažnog djelovanja obnove u Crkvi, živeći u blagoslovljenoj „struji milosti“ koja se zove Karizmatska Obnova, novi poziv od Gospodina za Kršćanstvo koja se očituje kroz jasne znakove i vladanje kao plod naše otvorenosti čudesnom djelovanju Duha. Ovaj tijek obnove obuhvaća cijelu Crkvu: ne možemo to jednostavno smanjiti na „Pokret“ ili „Udruženje“; to je snažni udisaj Duha koji je buknuo u Crkvi da nas prodrma iz naše ravnodušnosti i obamrlosti. Mi moramo obnoviti iskustvo prvih zajednica, tako da potvrdimo Isusovo obećanje: „Onaj koji vjeruje u mene činit će djela koja ja činim čak i veća od njih“ (Iv 14,12).

Onima koji kažu da će KKO umrijeti možemo sa uvjerenjem odgovoriti da se to neće dogoditi: Crkva je kroz cijelu svoju povijest dobijala dar obnove Duha odgovarajući na potrebe svijeta u svako doba... i tako će biti i u buduće! Naravno, da bi surađivali sa ovom „strujom milosti“ u ovome povijesnom vremenu trebaju nam strukture koje će garantirati primjerenu službu Crkvi i društvu. Zbog toga Crkva u svojoj mudrosti smatra ovaj „tijek karizmatske milosti“ također kao „Crkveni pokret“, kanonski priznat i odobren. Tako je Sveti Otac Ivan Pavao II rekao u svojoj poruci Crkvenim Pokretima i Novim Zajednicama u večeri Pedesetnice 1998 (30. Svibanj) na Trgu Sv. Petra: „Iz ove ponovno otkrivene milosti Crkvene karizmatske dimenzije koja je prije i poslije Koncila postala jedan potez razvoja Crkvenih Pokreta i Novih Zajednica.“ Zbog toga naziv „Pokret“ se odnosi na bitnosti koje su često drugačije jedne od drugih čak i u svome kanonskom obliku. Ovaj naziv nije kruta definicija niti izražava bogatstvo oblika koji se pojavljuju iz životne kreativnosti Kristovog Duha. Dalje, također upućuje na određenu crkvenu bitnost oblikovane od laika, koja sadrži staze vjere i Kršćanskog svedočanstva koji su osnova za njihov određeni razlog života u osobitoj karizmi odobrenoj od njihovog utemeljitelja u određenim okolnostima i kroz određene metode. Duh je taj koji gradi i daje identitet KKO-u. Nema sumnji sada kada smo potvrdili da je On taj koji vodi KKO stazom, koja je dovela do priznanja od strane Crkve preko papinskog priznanja statuta i službe ICCRS-a 14. Rujna 1993. na dan Svetkovine Uzvišenja Svetog Križa. Ne možemo a da ne naglasimo da je ovaj statut pomogao mnogim zemljama da odrede svoje statute, tako da mnoge lokalne zajednice KKO-a danas mogu vjerno činiti i misiju evangelizacije–kroz svjedočenje bratske ljubavi koju nas je naučio Isus– i širenje i promoviranje „kulture Pedesetnice“ tako žarko željene od našeg ljubljenog Pape Ivana Pavla II i Benedikta XVI. Zbog toga potvrda da je KKO „struja milosti“ nije u suprotnosti sa tim da je „Pokret“. U stvari to jeste pokret...Duha Svetoga. Stoga, dragi čitatelji, draga braćo, pozivamo vas da dopustite sebi da budete preplavljeni božanskom milošću, da bi živjeli i služili Crkvi koju je utemeljio Isus sa duhom obnove: Crkva je jučer, danas i uvijek; Crkva koju je Isus povjerio posvećenom djelovanju Njegovog Duha.

NADOLAZEĆI DOGAĐAJI

ASIZ 2010.

Zagovornički seminar: Put ka Pedesetnici

19.-23. SVIBNJA

središtem događaja, će biti prilika za:

- Iskustvo obnove izljeva Duha Svetoga
- Proslaviti Trodevnicu i Pedesetnicu Naroda sa ICCRS-om u Asizu
- Produbiti naše razumjevanje pozivu za zagovor
- Zauzeti se za narode u snazi Duha Svetoga

Događaj, hrana i smještaj su 400 €.

Alternativa-jednodnevno hodočašće u Asiz. 24.Svibnja je 100 €.

Konferencija je ograničena na 400 učesnika tako da preporučujemo da se prijavite što ranije.

Za više informacija i registraciju posjetite:

<http://www.iccrs.org> ili e-mail: events@iccrs.org ili nazovite nas na: +39 06 6988 7162

Jednodnevna obnova za Svećenike i Biskupe, prijatelje

Katoličke Karizmatске Obnove

RIM, 8. LIPNJA 2010.

Pridružite se ICCRS-u i Katoličkom Bratstvu na jednodnevnu obnovu u Rimu koja se poklapa sa svjetskim susretom Svetog Oca sa svećenicima (9.-11. Lipnja 2010.) na završetku Godine Svećenika.

Uskoro će biti objavljene sve informacije na našoj web stranici www.iccrs.org ili kontaktirajte ured ICCRS-a: events@iccrs.org

TEČAJ ZA OBUKU VODSTVA ICCRS-a

Franjevačko Sveučilište u Steubenvillu

Ohio SAD

12.-18. RUJNA

-2010.-

„Ti se, dakle, sine moj, jačaj milošću Krista Isusa! Ono što si od mene čuo pred mnogim svjedocima, povjeri pouzdanim ljudima koji će biti sposobni i druge poučiti.“

Tim2 2:1-2

Tečaj za voditelje ICCRS-a je način da ICCRS pomogne njegovati vodstvo u cijelom svijetu Katoličke Karizmatске Obnove. U suradnji sa lokalnim Karizmatским stvarnostima, ICCRS omogućuje ovaj jedno tjedni program koji će pozvati i osnažiti nove voditelje kao što je osnažio i ohrabrio sadašnje voditelje.

„On 'dade' jedne kao apostole, druge kao proroke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i učitelje, da pripreme svete za djelo službe, za izgradnju Kristova tijela“

Efežanima 4:11-12

S vremena na vrijeme ICCRS traži pomoć od onih koji su u mogućnosti da služe svojim Bogom danim talentima i vremenom za buduće misije Katoličke Karizmatske Obnove u samom srcu Crkve na minimalno od 1 do 2 godine. Trenutno smo u potrebi za pojedincima koji posjeduju tehničku stručnost za računare, hardware i rad na datotekama i sustavu servera. Također su nam potrebni grafički i web dizajneri da povećaju naš pristup web stranicama. Pošto je ICCRS međunarodni ured važno je da govorite engleski i s timda tečno govorite još jedan jezika. (Pošaljite životopis i sliku na director@iccrs.org)